

HUMANOTECA

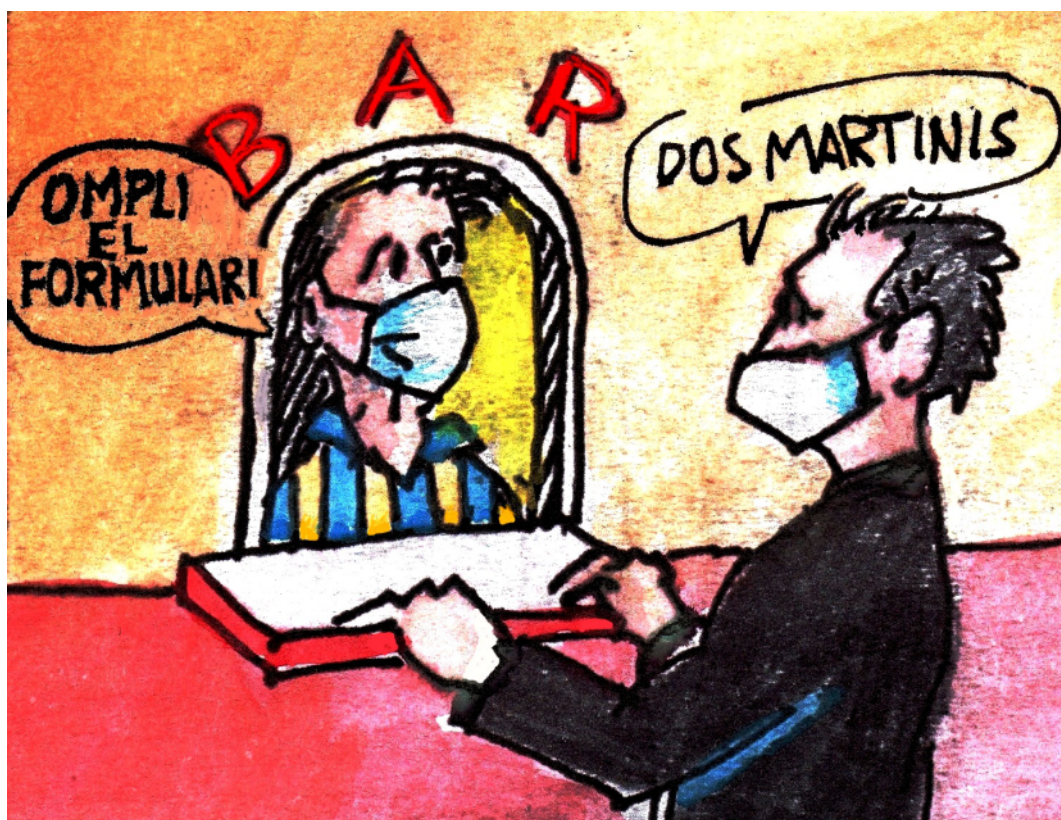
CONFINAMENT, TOC DE QUEDA, GUERRA?

Versió cursi sobre el confinament: la flor que floreix en l'adversitat és la més formosa de totes.

Versió acadèmica sobre el confinament: Pena aflictiva que obliga a viure en un cert lloc sota la vigilància de les autoritats.

Versió oficial de confinament: mesures preventives per evitar la propagació del Covid.

Versió ayusiànica de confinament: una traïció a la comunitat de Madrid propiciada per la ultra esquerra i el nacionalisme català.

En què quedem? On som? Què volen de nosaltres?

Som prou grans per no creure en contes. Som prou grans per obeir

ordres improvisades. Som prou grans per empassar-nos la por. Som prou grans per no creure en estafadors professionals. Som massa vells, potser, per defensar la nostra llibertat.

(ve de la pàgina 4)

francesa. Ho faig en xinés, après recentment.

Entre el toc de queda, la paranoia del transport públic i la psicosi de sudoració en grup, ara faig els exercicis físics a casa. Diu el Kandinski.

És una gran idea! Afirmar en Miró que està fent dibuixos renaixentistes al tovalló. Excepte quan sobreestimes la resistència del terra de la sala d'estar. Diu el Picasso. No et preocupis, té una catifa gruixuda i cap veí no trucarà a la porta amb un piolet de neu. Afegeix el Soutine seguit pel Picasso amb un: Nooo, ningú es queixarà! I pots escriure un manual de "tendinitis per a tots" amb la nostra amiga Kahlo i les seves puntades de peu al sec de la cama. La ràdio continua desgranant publicitat mentre els GOMES fan una migdiada.

Bon vespre! Diu el Tàpies mentre tanca la porta darrere seu. L'obra que coneixeu, ens ha de canviar la vida? Que preferiu, posar a prova la sensual robustesa d'aquests quatre plafons, obra d'art ...?

O preferiu, de la ma del Jaume, anar al container d'orgànics?

Adéu els imbècils, bon dia els angoixats! Els plafons són

La Kahlo sembla despectiva quan els diu. La situació sanitària crea confusió i incertesa sobre el calendari de les estrenes

falsos. Em sembla que el Jordi Pujol, quan era president, se'ls va vendre... Per això la premsa no ha publicat res sobre la nostra intrusió a Palau, perquè són falsos.

Poques hores abans de l'anunci d'un nou confinament, és el pitjor que ens podia passar. Sense la nit, la societat no només perd la vàlvula d'escapament, es degrada. I nosaltres, el GRUP D'OPERACIONS MOLT ESPECIALS, molt més! Afirmar solemne el Kandinski.

cinematogràfiques. Abans de que ens tornin a tancar sense cap flexibilitat, anem al cinema. Hi ha una estrena!

El Picasso encén una cigarreta i surt al balcó. Si estàs preocupada per la teva manicura, compra vernís sagnant com el que fan servir els estudis de cine a les pelis d'horror. Li diu de passada.

Deixa-ho anar Picasso. Anem al nou cine Balmes, que projecten la nova pel·lícula de Guillaume Brac, mai serà tan horrorosa com aquesta jugada

del destí.

Mig zombis, els GOMES es van aixecant i dirigint cap a la porta. El Soutine és el que més està disposat a parlar mentre esperen l'ascensor. Al llarg de generacions, els homes han erigit la nit, explica Jorge Luis Borges en la seva Història de la Nit. I la nit és la mare de l'emancipació, el lloc on els homes imaginem el propi destí. Nits d'aprenentatge salvatge per nosaltres. La nit sempre ha estat més que la continuació del dia amb burgesia manant. La nit és el lloc d'altres cultures i contracultures en el sentit delirant, carnalesc, polític i sexual.

L'alliberament... PROUUU! PROU explota el Kandinski. Sense les trobades clandestines, sense poder mirar les joves deesses borratxes que fan que els que van a treballar a l'alba es despertin, la democràcia mateixa falla. El Picasso si afegeix cigarreta en mà. Durant el temps que duri el confinament, ens degradarà, i tots morirem, joves i grans, una mica, lentament...

L'ascensor s'emporta el grup i les últimes paraules del Picasso.
CONTINUARÀ